

Predikan i Örträsk kyrka söndagen 2 september

Huvudsaklig text: Upp. 12:7-12

Övriga texter: 1 Mos. 28:10-17; Joh. 1:47-51

Tema: Änglarna

Firningsdag: Den helige Mikael's dag

Gudstjänsttyp: Söndagsgudstjänst

Musik: 483, 3, 271, 333, 1

Inledning

Vi sjöng i den första psalmen: "Det är Guds änglars dag idag" och i den andra fortsatte vi med att sjunga som änglarna kring Guds tron i himlen: "Helig, helig, helig" (på samma sätt som de som vill leva med Jesus en dag kommer att i jublande glädje sjunga inför Guds och lammets tron, men en ny sång som ingen utom de kan). I psalmen innan evangelietexten så anknöt vi till vad Jakob fick vara med om i sitt möte med Gud den där natten då han var på flykt undan sin bror som han hade lurat, rädd och orolig skulle han försöka sova, och mitt i oron mötte Gud honom och lovade att vara med honom.

Gud gjorde det med hjälp av änglar som vandrade upp och ned för en steg.

Änglarna som budbärare, men inte för vad som helst

Detta är just änglarnas uppgift, att vara budbärare (vilket också ordet angelos (grek) och malach (hebr) betyder). Och de är inte vilka budbärare som helst, och det är viktigt nu när änglar har blivit lite av en modefluga, skyddsänglar och änglar förekommer i allt från barnböcker om sorg till blomsteraffärer och prydnadstavlor till mer öppen form av nyandlighet i olika sammanhang.

Och givetvis finns det fler makter än Gud som har budbärare, men det är inte detsamma som att alla är budbärare för det goda, det är inte detsamma som att alla olika makters budbärare kunde ha mött och styrkt Jakob, eller kan möta och styrka oss när vi behöver.

Det är trots allt så att om två likadant klädda budbärare kommer, båda har officiella munderingar och båda har meddelanden i handen till oss, så är det trots allt skillnad på vem som sänt dem och vad den som sänt dem vill. Är det någon som vill ont så att brevet är en brevbomb eller är det någon som vill gott så att brevet är en inbjudan

till en festmåltid? För dig och mig är det skillnad när vi kikar i reklamhögen, mitt bland alla erbjudanden som är för bra för att vara sanna om "få NN gratis", "tjäna jättemycket på detta" och andra som inte är intresserade främst av vårt ve och väl utan av att själva tjäna så mycket som möjligt på oss, så kan det plötsligt komma en inbjudan som är på riktigt ifrån en vän, eller dylikt.

I yttersta förlängningen så är frågan vem budbäraren kommer ifrån, är det från vår älskande Pappa som vill bjuda oss till sin himmelska fest, eller är det "den stora draken (som vi läste texten ifrån Uppenbarelseboken), ormen från urtiden, han som kallas djävul och satan (betyder splittrare och motståndare)," som i sitt stora raseri under sin korta tid vill försöka skilja oss ifrån den som vill oss allt väl för att istället fastna i dödens grepp som djävulen önskar oss?

Vi har samma uppdrag som änglarna

Många av oss har nog inte mött en ängel lika tydlig som de som står inför Guds tron och sjunger, eller sett dem strida som i texten ifrån Uppenbarelseboken, eller mött dem och Gud som Jakob, ändå säger Jesus att det är sådant som lärjungarna skulle få se, inget hindrar att vi som senare tiders lärjungar också får se det.

Men om inte vi som ändå tillhör kyrkan, som, antar jag, vill leva med Jesus, Människosonen, har sett änglar/budbärare ifrån Gud så har nog andra än mindre sett det och förstått vilka de är och vad de vill säga.

Därför är det viktigt att Gud förlitar sig inte enbart på änglar, utan än mer på dig och mig: Vi har samma uppdrag som änglarna.

Vi ska berätta om det stora som skett - att ett litet barn har fötts för 2000 år sedan och att detta lilla barn växte upp och cirka 30 år senare dog.

Varför berätta om barnets död?

Varför ska vi berätta om det? Man kan med stor trovärdighet och med många goda argument tycka att det är väl nog med tragik i världen, utan att berätta om ett barn som växer upp och dör vid alldeles för unga år?

Varför ska vi då berätta? Jo, för att detta barn inte var vem som helst, vi ska vara budbärare med budskapet om att detta lilla barn, denne som dog, det var inte vem som helst, det var Guds son, det var Gud själv.

Ondskan och döden är besegrade

Varför ska vi berätta det? Jo, för att i det att han blev människa och levde vårt liv och dog, däri ligger grunden till att synden, onskan och döden är övervunna, besegrade, ja i hans död är de rent av dödade.

Och detta lilla barn, som sedan blev man och så småningom dog, denne Guds son, Jesus från Nasaret, denne inte bara dog och i sin död tog med sig onskan och döden och synden (det som skiljer oss ifrån Gud), utan han också uppstod, blev levande igen, medan synden, döden och onskan maktlösa är kvar i dödsriket, utan avgörande makt eller möjlighet att påverka världen.

Allt frid och fröjd?

Då är väl allt frid och fröjd? Då kan vi väl gå hem och vara nöjda då? Nej, vi vet, vi känner och vi drabbas av att allt inte är gott och glatt, allt är inte frid och fröjd. Ändå är det lika sant att döden, synden och onskan är besegrade, men vi läste också: "[djävulen] störtades ner på jorden och hans änglar störtades ner med honom." och texten avslutades med: "Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er, och hans raseri är stort, ty han vet att hans tid är kort."

Just i detta den ondes raseri är vi nu, vi kan jämföra med några inomvärldsliga händelser. Till exempel WWII, D-dagen var dagen då de allierade fick grepp om det europeiska fastlandet och hitlertysklands reträtt från atlantkusten och in mot Berlin började, Hitler var besegrad, men kriget var inte slut, hans makt var inte borta, men på väg att försvinna.

Vi kan jämföra med första gången val hålls i ett land efter ett diktaturstyre, diktaturen är besegrad, men måste inte vara maktlös än. Till exempel Spanien efter att diktatorn Franco dött, 1975. Makten lämnades då till kung Carlos, som hade kunnat behålla den, men som istället utlyste val och demokratin började spira. 6 år senare var den unga demokratin i svajning när gamla francoanhängare med vapen i handen agerade i parlamentet, stridsvagnar var på väg till huvudstaden Madrid etc, man brukar säga att kungen ingripande räddade demokratin och stoppade diktaturens återkomst.

Som sagt, diktatorn var borta, men fördenskull var inte diktaturen utan makt, precis som i tillvarons nuvarande förhållande till djävulen, han är besegrad, men inte maktlös.

Den vite djävulen, han som förför hela världen

Som människa kan man inte luta sig tillbaka och säga: "Allt är frid, onskan är besegrad." Man kan inte heller låta bli att bry sig om det onda så länge det inte drabbar mig.

Nej vi har uppdraget som människor att motverka det onda, att sprida det goda, sprida ljuset och glädjen, sprida kärlek. Vi har uppgiften att vara uppmärksamma på vad som sker, och se är det ont eller gott. Djävulen är inte alltid så tydlig för våra ögon som en diktator, eller som ett mord, en våldtäkt, en misshandel, vanvård etc, nej vi läste att den onda är "den som förför hela världen" och det gäller för oss att se upp så att vi inte blir förförda och börjar ursäktas det onda som sker eller som vi gör, det gäller också för oss att upptäcka och avslöja när någon eller något verkar förfört och lurat av den onda.

Vi ska motverka det onda

Vi ska inte sitta här och sova i en kyrkbänk, eller stå här i predikstolen och säga, utan vi ska ut och tycka om människor och skapelsen, vi ska arbeta för fred, rättvisa, mat till alla människor, mediciner och sjukvård, kläder, vi ska arbeta för gemenskap och glädje, trygghet och godhet, överallt.

Se dig omkring, vårt uppdrag är att se oss omkring, där vi lever, där vi är. Vårt uppdrag är att se nöden och agera.

Vi ska se de ensamma, och vi ska se de ofödda som inte har rätt ens till sitt liv, se de gamla som inte heller har rätt till sitt liv och sin värdighet, se de vars människovärde nedvärderas (talet om dödshjälp är inget annat än mörker och död, det är livshjälp som vi behöver mer av). Vi ska i enlighet med Bibeln och vårt samvete se de fattiga, de ensamma, invandraren, de små, de gamla, de som är utanför:

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda... bemöt alla lika och håll er inte för goda att umgås med dem som är ringa." (Rom. 12:9, 16).

Hur ska vi orka segra över det onda?

Hur ska vi orka? Vi vet att allt detta som väller över oss som inte är gott, det är ändå väldigt mäktigt, det kostar på att stå emot och kan ofta vara rent övermäktigt.

Bibeln säger ändå: "Synden skall alltså inte få härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. Låt inte synden bruka era lemmar som redskap för orättfärdigheten, utan låt Gud bruka er... som redskap för rättfärdigheten." (Rom. 6:12-13).

Vi kan jämföra återigen med WWII efter d-dagen så hade Hitler fortfarande makt nog att göra åtminstone en kraftfull framstöt "ardenneroffensiven" 6 månader efter d-dagen.

Vi ser diktaturerna i Libyen och Syrien, de kanske är på fallrepet, men de har länge haft stor makt att göra stor skada trots att de är tillbakaträngda.

Hur kan vi stå emot?

Vårt hopp, vår relation med Jesus

Det vi har är friheten att tillhöra Jesus, vi har friheten ifrån allt annat, vi erbjuds i dopet att inte vara bundna till något annat än Kristus, den som befriat oss ifrån död, ondska, synd och nöd. Den som en gång kom till jorden just för att erbjuda alla människor frihet ifrån död, synd och ondska, det erbjudande som hans efterföljare är satta till att vara budbärare till alla andra, oavsett etnicitet, sexuell läggning, religion, inkomst, status eller något annat, erbjudandet gäller alla.

Erbjudandet som är att vi får ha vår styrka i den oräddhet som livet med Jesus ger, den trygghet om att vi får leva med honom som är kärleken och godheten i liv och död, som vi läste: "De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden."

Och varför då? Jo: "De har *besekrat* honom [djävulen] genom Lammets [Jesu] blod och genom sitt vittnesbörds ord."

Sitt vittnesbörds ord - Vad för ord?

"Sitt vittnesbörds ord", alltså ordet som de och vi är satta att vara budbärare för, vilket de i texten också varit och nu är det vår tur.

Ordet om befrielse från synd, död och ondska som det lilla barnet, när han växt upp till man, gav oss genom sin död på korset och sin uppståndelse, genom hans seger har också vi seger.

Kanske syns det inte alltid här och nu, men vi kan lita på att så är fallet. Vi kan lita på att vi har del i Jesu seger genom vårt dop, där vi dött och uppstått med Jesus och får göra det igen dag efter dag när vi vill leva i vårt dop, när vi vill följa Jesus och leva med honom. (Rom. 6:4)

Vad med vårt hopp? Ta emot Anden

När vi nu har detta hopp och löfte om att ondskan, hur den än ser ut i världen och i oss och i våra liv, att ondskan inte har någon varaktig makt. Att ondska, synd och död är besegrade, då har vi som döpts, vi som lärt känna Jesus, vi som vill leva med honom, vi har inte bara uppgiften att berätta för alla människor, på olika sätt, ibland med ord ibland på andra sätt, om hoppet och befrielsen hos Gud, genom Jesu död och uppståndelse, vi har också uppgiften att ta emot Anden, den främsta gåva som Gud ger i dopet, och vi har uppgiften att leva med Anden.

Att leva med Anden

- Att leva med Anden är att tillsammans med andra kristna, tillsammans i kyrkan leva med varandra i kärlek, att bry oss om den som vi idag inte satt oss bredvid i bänken, att leva i inbördes kärlek i församlingen och denna kärlek till varandra som vi med Andens hjälp ska visa varandra den ska bli ett vittnesbörd, ett meddelande om Gud för de som inte tror, vi ska alltså med Andens hjälp vara budbärare för Gud till andra.
- Att leva med Anden är att tillsammans ta del av övrigt samhällsliv, att sprida Guds kärlek i världen, att vara med och be om Guds Andes utgjutande över hela världen, över vår byggd och i våra och andras liv.
- Att leva med Anden är också, egentligen främst, därför kommer denna aspekt av att leva med Anden, dopets förnämligaste gåva, den försäkran om vårt hopp och vår salighet som vi fått från Gud, källan till vår kraft och vår kärlek. Att leva med Anden är att leva och att veta att allt är beroende av Gud. Det jag ska göra för att vara en budbärare om Guds kärlek och räddning för alla människor, det som jag ska göra det får jag göra med den kraft, i den nåd, som Anden ger just mig. Vi får både uppdraget och kraften till uppdraget ifrån Gud.
- Att leva med Anden är så, slutligen och detta är Andens viktigaste uppgift i och med oss, att leva med Anden är att minnas att vi är Guds barn. Andens främsta uppgift är att påminna oss om att vi är Guds barn, att vi tillhör Gud, att vi har del i hoppet och i löftena. Anden hjälper oss också i vår bön, i vårt samtal med Gud, hjälper oss i vår relation med allas vår himmelske Far och Pappa, han som älskar oss över allt, han som älskar alla människor så mycket att han var villig att dö för oss alla.

Guds kärleks storhet ifrån Romarbrevet kapitel 8

1. Ni har inte fått en Ande som gör er till slavar igen; ni har fått en Ande som ger söners rätt så att vi kan ropa: ”Abba! Fader!” Anden själv vittnar tillsammans med vår ande att vi är Guds barn. (Rom. 8:15-16)

2. Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill. (Rom. 8:26-27)
3. Vad innebär nu detta? Om Gud är för os, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom? (Rom. 8:31-32)